

Psykopat-tendens fra barnsben av

Sier professor, dr. med. Finn Rud. Stor fare
for gjentagelse av straffbare handlinger

Fra Aftenpostens utsendte
medarbeider

ODD BERGFALD

Bergen, 25. mai.

Carl Jacob Schnitler er en psykopat, og faren for at han igjen kan begå straffbare handlinger, er meget stor, sa professor dr. med. Finn Rud, som sakkyndig i Gulating lagmannsrett i formiddag. Schnitler har vist psykopatiske anlegg allerede fra barnsben av, og professoren betegner ham som en konstitusjonell psykopat, som hverken er eller var sinnsyk.

— Vi har ikke kunnet konstatere at Carl Jacob Schnitler er sinnsyk nu eller at han var det på tiden for gjerningene, sa professoren. — Vi har heller ikke funnet at han handlet under nedsatt bevissthet.

— På grunnlag av de foretatte undersøkelser mener vi at Schnitler allerede fra barnsben av har vært en disharmonisk type. Når det gjelder voldtekten som han er tiltalt for, og som han nekter i Rita-saken, har vi undersøkt om han har en viss fortrenningsmekanisme

Forts. side 8, spalte 3.

(Schnitler —)

Fortsatt fra 1. side.

Schnitler —

i sitt sinn. Men vi mener at han husker alle detaljer ellers omkring Rita, slik at vi ikke kan godta at det eksisterer en slik fortrenningsmekanisme. Medisinene som han har inntatt sammen med øl, har ikke influert på ham, slik at han var forvirret. Verden over brukes de samme medisiner som Schnitler har tatt, og all erfaring sier at medisinene er ufarlige.

Medisinen sarotex kan i store doser og over lengre sikt virke forvirrende, men Schnitler har ikke brukt medikamentet i så store doser, at det har hatt denne effekt på ham. Når det gjelder den sykelige tilstand som er funnet ved elektriske målinger av hans hjerne, finner vi denne så ubetydelig, at den ikke kan tillegges noen som helst vekt. Vi mener at hans konstitusjonelle psykopatiske anlegg jevnt har utviklet seg, på grunn av hans leveste og forholdene rundt om ham i hans hjem. Det er Schnitlers psykopatiske legning som har ført ham opp i det han nu står tiltalt for, sa professoren til slutt.

Statsadvokat Johan Fr. Meyer spurte: Har dere funnet noen spesielle linjer i hans utvikling?

— Ja, hans seksualliv har vist en ukontrollert utvikling. Seksuallivet har stadig spilt en større rolle for ham, og det har på den annen side ført til at hans arbeidsinnsats har avtatt mer og mer. Når utviklingen har vært så voldsom som hos Schnitler, skjer det ofte at det når et klimaks.

Professoren sier at det er fare for at Schnitler kan begå nye straffbare handlinger.

— Kan De si noe om denne faregrad?

— Ja, det kan vi si noe om. Vi mener at faregraden er meget stor!

Lagmannen: — Ble tiltalte mentalobservert ved Storetveit-saken?

Det er den saken Schnitler ble dømt for til betinget straff i herredsretten, men som Høyesterett omgjorde til 90 dagers fengsel. Schnitler ble der dømt for å ha slått ned en dame som han hadde i bilen. Han ble ikke dømt for voldtektforsøk.

— Ja.

— Var konklusjonen ved den mentale observasjon dengang den samme?

— Nei, dengang hadde han ikke varig svekkede og mangelfullt utviklede sjelsevner, kom de undersøkende leger til.

MER Å BYGGE PÅ IDAG

— Hvorfor er det forskjell på resultatene fra dengang og den konklusjon dere er kommet til nu?

— Vi har idag mer å bygge på, svarte professoren.

— Har dere vært i tvil om han er sinnsyk eller ikke?

— Nei, noen slik tvil har vi ikke hatt.

Forsvareren, overrettssakfører Njaal Sæveraas:

— Hvis vi forutsetter at både Rita-saken og Steinsvik-saken (saken hvor han tok kvelertak på en 11-åring) ikke eksisterer, ville De da, professor, ha hatt grunnlag for å uttale Dem?

Efter noen betenkning svarer professoren: — Man må jo si at han fra tidlig av har vist en avvikende adferd. Handlingen på Storetveitveien i mai 1961 ligger jo også svært på siden av det vi kaller for normalt adferdsliv. Jeg tror at jeg hadde sagt om jeg hadde undersøkt ham dengang, at han hadde varig svekkede sjelsevner.

EN ANNEN KONKLUSJON

— Det er altså ikke den samme konklusjon som de to tidligere sakkyndige hadde?

— Nei vel, sier professoren.

— Har den rettsmedisinske kommisjon hatt noe å bemerke til Deres erklæring om Schnitler nu?

— Ja, det har den.

Professoren leser så opp fra et brev fra den rettsmedisinske kommisjon i Oslo til statsadvokaten i Bergen.

Av brevet fremgår det at kommisjonen er enig med de to psykiatriske sakkyndige denne gang. Men kommisjonen understreker at det er nødvendig å høre Schnitlers fremstilling under hovedforhandlingen i lagmannsretten, og kommisjonen understreker videre at det er nødvendig å komme nærmere inn på hvorvidt alkohol har hatt noen betydning, sammen med medisiner og den påviste hjerneanomali som Schnitler har.

Forsvareren spør inngående om dette: — Mener De at medisiner, øl og den hjerneanomali som er påvist, kan ha hatt noen betydning for Schnitler? Vil det ha influert på hans handling?

Efter noen betenkning sier professoren: — Jeg tror at Schnitler kunne ha begått de forbrytelser han er tiltalt for, uten å ha tatt medisiner og uten å ha drukket øl i det hele tatt.

— Kan medisinene allikevel ha virket forvirrende på ham?

— Det er lite trolig!

— Hva mener professoren om Schnitlers hjerneskade?

Professoren — Jeg vil ikke bruke uttrykket hjerneskade om de unormale funn som er gjort ved den elektriske måling av Schnitlers hjerne. Det er påvist noen avvikelser, men det kan ikke føre til noen sykdom eller noe sykdomsbilde hos ham.